

"การรับฟังความเห็นร่างกฎหมายข้าราชการส่วนท้องถิ่น"

สวัสดีครับเพื่อนข้าราชการส่วนท้องถิ่นทุกท่าน....ผ่านพ้นไปแล้วครับสำหรับเดือนมิถุนายน ปี ๒๕๕๑ ผ่านไปแล้วครึ่งปี เกิดอะไรขึ้นมากมายในช่วงที่ผ่านมาครับ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาน้ำมันแพง ยิ่งนับวันดูเหมือนว่าไม่มีโอกาสลดลงแล้ว ปัญหาวิกฤตทางการเมือง ยิ่งนับวันก็ยังไม่เห็นทางออกครับ ที่เป็นปัญหาสำคัญของชาติในปัจจุบันเฉพาะหน้าอย่างยิ่งก็คือ ปัญหาปากท้อง เรื่องสินค้าราคาแพง ทุกอย่างแพงหมด ทุกอย่างมีแต่เพิ่มขึ้น ๆ ยกเว้นเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน แม้จะดูเหมือนขยับบ้างแต่ก็ไม่สามารถวิ่งได้ไล่ทันข้าวของที่ขึ้นเป็นรายวันครับ และปัญหาอีกมากมายก็ยังดำรงอยู่ตราบทุกวันนี้ครับ โดยเฉพาะปัญหาในแวดวงท้องถิ่นของพวกเรา ปัญหาหนึ่งก็คือ "ปัญหาการเรียกรับเงินจากผู้สอบได้ เพื่อหาที่บรรจุแต่งตั้ง" ปัญหานี้เกิดขึ้นมาหลายปีแล้ว ตั้งแต่สมัยอธิบดีกรมส่งเสริมคนเก่า คือ ท่านสาโรช คัชมาตย์ จวบกระทั่งมาถึงอธิบดีกรมส่งเสริมฯคนนี้ ตั้งแต่รัฐบาลพ.ต.ท.ดร.ทักษิณ รัฐบาลพลเอกสุรยุทธ์ และสืบทอดมาจนกระทั่งถึงรัฐบาลนายสมัคร สุนทรเวช เปลี่ยนรัฐมนตรีมาก็หลายท่าน เปลี่ยนรัฐบาลมาก็หลายหน ปัญหานี้ก็ยังคงสภาพอยู่เช่นเดิม แม้จะมีการตีข่าวขยายความ นำสืบโปนหนาไปทั่วประเทศ ผู้หลักผู้ใหญ่ ผู้้น้อยผู้้นิด รู้กันถ้วนหน้า แต่กฎหมายกลับไม่สามารถทำอะไรกับขบวนการนี้ได้เลย แม้แต่รายเดียว สุดท้ายสิ่งที่กรมส่งเสริมฯดำเนินการแก้ไขกลับมิใช่เป็นการแก้ไขที่ต้นเหตุกลับมาแก้ไขที่ปลายเหตุ เช่น ออกหลักเกณฑ์ห้ามใช้บัญชีข้ามจังหวัดบ้าง หากอปท.จัดสอบเองก็ให้ใช้ได้เฉพาะอปท.ตนเองบ้าง ให้ยกเลิกบัญชีสอบบ้าง ให้เรียงลำดับใหม่บ้าง ซึ่งผลสรุปที่ออกมานอกจากมิได้แก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุแล้ว ยังเพิ่มปัญหาและผลลัพท์ปัญหาไปให้ผู้เข้าสอบ หรือผู้สอบได้ ทั้งที่คนเหล่านี้ส่วนใหญ่ ไม่มีส่วนรับรู้ใด ๆ กับการทุจริตที่คนส่วนหนึ่งกระทำขึ้น แต่คนเหล่านี้กลับได้รับผลกระทบจาง ๆ ผิดกับคนกระทำผิดก็ยังลอยนวลและยังคงกระทำเรียกรับเงินอยู่เสมอเหมือนไม่รู้ว่าตนเองกระทำผิด กรมส่งเสริมฯทั้งที่รู้ ก็ทำเป็นทองไม่รู้ร้อน เพราะนั่นมิใช่องค์กรของตน เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มิใช่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และคนที่ไปทำงานก็มีใช้ข้าราชการสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น แต่เป็นข้าราชการที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ดังเช่นเพื่อน ๆ บ้างท่านให้สมญานามว่า "ทาสในเรือนเบี้ย" .

วันนี้อยากมาชวนคุยเกี่ยวกับการรับฟังความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.... ซึ่งเป็นร่างที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจัดทำขึ้น โดยมีเนื้อหาสาระดังที่พวกเราส่วนใหญ่ได้เห็น สัมผัสและอ่านกันบ้างแล้ว และมีเพื่อน ๆ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหลายต่อหลายท่านวิตกกังวลกับร่างฉบับนี้ค่อนข้างมาก ได้ร่วมแสดงความคิดเห็นไว้กันพอสมควร จึงอยากนำความเห็นบางส่วนมาให้พวกเราได้ทบทวนอ่านกันอีกสักครั้ง ความเห็นแรกเป็นความของคุณที่ใช้นามแฝงว่า "ท้องถิ่นภูธร" แสดงความเห็นมาเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2551 ว่า

"ไม่เห็นด้วยกับให้สำนักงาน ก.ถ.ขึ้นตรงต่อกรมส่งเสริมฯ รวมไปถึงสำนักงาน ก.ถ. เป็นหน่วยงานระดับ กอง หรือ กรม ขึ้นตรงต่อ รัฐมนตรีว่าการฯ โดยเป็นอิสระจากกรมส่งเสริมฯ เพราะ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น มิได้อยู่ในบังคับบัญชาของกรมส่งเสริมฯ ดังนั้น การที่ให้อธิบดีกรมฯ เป็นเลขาฯ จึงเท่ากับ อธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาขรก.ส่วนท้องถิ่น แม้ในทางนิตินัย ไม่ใช่ แต่ในทางปฏิบัติแล้ว อำนาจส่วนอยู่ที่สำนักงานหรือตัวเลขาฯทั้งสิ้น ดังนั้น จึงอยากให้พวกเราข้าราชการส่วนท้องถิ่นผลักดันเรื่องนี้ ไม่เช่นนั้น ก็เข้าอีหรอบเดิม ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้ององง้อ ข้าราชการกรมฯ ต้องอยู่ภายใต้อาณัติกรมฯ เช่น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นระดับ 7 ต้องยอมก้มหัวให้ข้าราชการกรมฯ ที่ทำหน้าที่ท้องถิ่นอำเภอระดับ 5 เช่นนี้แล้ว จะไม่ให้ใคร ๆ เขาเข้าใจว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นข้าราชการประเภทสอง หรือชั้นสองได้อย่างไร"

ความเห็นที่สองมาจากท่านที่ใช้นามแฝงว่า "ข้าราชการ" แสดงความเห็นเมื่อวันที่ 23 มิ.ย. 2551 ดังนี้.-

"ผมคิดว่าให้อำนาจนายคมากเกินไป เพราะการที่ให้อำนาจนายคมากเกินไปทำให้การทำงานของข้าราชการท้องถิ่นเป็นไปอย่างไม่ราบรื่น เพราะนายคมีสิทธิในการเรียกเงิน โกงเงิน โครงการต่างๆ ผมอยากให้กรมส่งเสริมช่วยแก้ไขระบบอุปถัมภ์ให้หมดไป โดยให้กรมจัดตั้งศูนย์การตรวจสอบการใช้อำนาจที่นายคอย่างเป็นธรรม และอยากให้ กรมฯ เป็นศูนย์กลาง สอบแข่งขัน ภาค ก และ ข แล้วขึ้นบัญชีไว้ จากนั้นให้กรมฯ ช่วยตั้งคณะกรรมการขึ้นสัก สี่ คณะ แบ่งเป็นรายภาคไป ให้ตรวจสอบกรอบอัตรากำลังว่าที่ไหนว่าง มีตำแหน่งที่ผู้สอบขึ้นบัญชีไว้ ก็ส่งผู้ที่สอบติดนั้น ไปบรรจุ โดยที่ไม่ให้ผู้สอบติดไปหาเอง เพราะการที่ผู้สอบติดไปหาที่ลงเองนั้น จะเป็นการเปิดช่องให้นายค อกท ต่างๆ ได้มีโอกาสเรียกเงินได้ อยากให้แก้ไขตรงจุดนี้ด้วยครับ โกงทั้งเงินโครงการ"

ความเห็นที่สามมาจากท่านที่ใช้นามแฝงว่า "นิติกรหลายดอย" แสดงความเห็นเมื่อวันที่ 25 มิ.ย. 2551 ความว่า

"เกียรติภูมิ ศักดิ์ศรี ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีอาจ ร่วงลงมาจากบนฟ้า หรือไขว่คว้า เอาได้จากอากาศอันใด แต่จักเกิดขึ้นได้จากการร้อยรวมดวงใจประสานมือประสาน ใจผนึกกำลังกาย กำลังใจ กำลังความคิดสติปัญญาของชาวท้องถิ่น ช่วยกันต่อสู้ ผลักดันขับเคลื่อนไปในแนวทางที่ดี ก่อประโยชน์เปี่ยมประสิทธิภาพ ประสิทธิผลแก่ชาวท้องถิ่นมากที่สุด พิศาระห์จากร่างพรบ.ของ กรมส่งเสริมฯหาได้ส่งเสริมเหมือนชื่อไม่กับยี่ดุมอยู่กับ หลักรวมอำนาจสู่รัฐส่วนกลางภายใต้ร่มเงาห่มของมหาดไทยเหมือนเดิมมิเปลี่ยนแปลง ส่วนของคณะกก.กระจายอำนาจจะก้าวหน้า เป็นประโยชน์แก่ชาวท้องถิ่นมากกว่า หรือเพื่อนๆข้าราชการส่วนท้องถิ่นว่าอย่างไรครับ หรือจะ สยบขอมมหาดไทยว่าอย่างไรว่าตามกัน และก็ขอมเสียบเปรียบเทียบ ในเรื่องเกียรติภูมิศักดิ์ศรีและจักขอม เป็นข้าราชการชั้น2 ชั่วกาลนิรันดร์ครับพี่น้องครับ....."

ความเห็นต่อมา เป็นความเห็นของท่านที่ใช้นามแฝงว่า "ป.คู่ย" แสดงความเห็นเมื่อวันที่ 28 มิ.ย. 2551 มีใจความว่า

"ทางออกของเรื่องนี้นอกจากมาช่วยกันposแล้วต้องเรียกประชุมกันจังหวัดใครจังหวัดมันแล้วรีบหาข้อสรุป ความจริงร่างของคณะกรรมการกระจายอำนาจก็ค่อนข้างดีก็นำมาเป็นตุ๊กตา ก่อนเมื่อได้ข้อสรุปของร่างแล้วให้ประธานชมรม อปท.ระดับจังหวัดนำมาคุยกันทั่วประเทศ นั่นแหละครับจึงจะสู้กับร่างของกรมส่งเสริมฯได้ พวกเราต้องสามัคคีกันไว้ครับงานนี้ เพราะถ้าไม่ทำอย่างนี้เขาก็จะมารับฟังความคิดเห็นจากเราแล้วก็โมเม่ว่ามีความเห็นหลากหลายสุดท้ายก็เอาร่างเดิมของกรมมันแหละ ลูกไม้มหาดไทยครับเขาไม่ยอมให้เราหนีไปอยู่ที่อื่นหรอกเพราะท้องถิ่นมีงบประมาณมาก เต็มปากเต็มคำครับ หากความจริงใจไม่ได้หรอกครับ คนพวกนี้มีแต่อยากจะเหยียบเราไว้ เสี้ยมให้นายกกับปลัดหรือข้าราชการดิ้นเข้าไว้ ผมเองรู้ทันลูกไม้คนมหาดไทยมานานแล้ว ไปอยู่สำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเท่านั้นครับ มันจะอิสระหมดปัญหาจากกระทรวงมาเพียงนี้เสียที กิดคูชิ นายก รองนายก นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด ส่วนแล้วแต่ต้องคอยเอาใจทั้งนั้น ไร้สาระมาก หมดสมัยแล้วทาสในเรือนเบี้ย มันก็ขึ้นอยู่กับพวกเราแล้วละ ถ้ามีวแต่พูดแต่เพียงนั้นก็คงหมดโอกาสจะเป็นไท ละครานี้ สามัคคีกันไว้ครับ รีบหาข้อยุติโดยเร็วว่าจะเอาร่าง พรบ.แบบไหนแล้วรีบประชุมตกลงกันซะ ก่อนที่เขาจะมารับฟัง และก็ช่วยกันสนับสนุนร่างของเรา เขาจะได้ไม่มีเหตุมาล้มเลิกได้...ช่วยกันครับ อนาคตสดใสของข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่ในมือเราแล้วครับ"

สุดท้ายอยากนำความเห็นของท่านที่ใช้นามแฝงว่า "อารยะขัดขืน(ตื่นจากการครอบงำ)" แสดงความเห็นมาเมื่อวันที่ 29 มิ.ย. 2551 ได้แสดงความเห็นไว้ว่า

"ลูกไม้มหาดไทย ยุทธวิธีเดิมๆ แบ่งแยกแล้วปกครอง ของกรม(ไม่)ส่งเสริม ที่เขาใช้ได้ผลมานานแล้ว เขาทำให้พวกเราชาวท้องถิ่นขาดเอกภาพ รวมตัวกันไม่ติด ไม่รู้สึก รู้สาไม่ช่วยกันคิดช่วยกันทำ เพื่อสร้างสรรค์สิ่งดีในชีวิตการทำงานของ ชรก.ท้องถิ่น เคยไม่รู้ร้อน รู้หนาว ไม่ยอมต่อสู้อุปสรรคสิทธิความชอบธรรม ในศักดิ์ศรีของชรก.ท้องถิ่นกันเลย ยอมตามที่เขาขีดเส้น ให้เดินตามทางที่เขาต้องการครอบงำ มุ่งที่จะยึดกุมรวมศูนย์อำนาจไว้ที่กรมของเขาสถานเดียว แค่นี้เรียกของข้าราชการเขาก็ยังเรียก จพง.ปกครอง อยู่เลยครับ พวกท่านท้องถิ่นอ.ท้องถิ่นจ.ทั้งหลายนะ ถามหน่อยเถอะในยุคสมัยแห่งการกระจายอำนาจ เยี่ยงนี้ พวกคุณจะไป ปกครองใครหรือครับ?.....
เจ้านาย"

นั่นเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่สะท้อนความรู้สึกคับข้องใจของเพื่อน ๆ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่อยากจะเอ่ยต่อเพื่อน ๆ ทั่วประเทศครับ สำหรับความเห็นอื่น ๆ หรือต้องการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมสามารถเข้าไปดูหรือแสดงความคิดเห็นที่นี่ครับ (คลิกที่นี่)

ถ้าสุครกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีหนังสือด่วนที่สุดที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว ๑๐๗๓ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ (แต่เพิ่งส่งให้จังหวัดเมื่อปลายเดือนมิ.ย.นี้) เรื่อง การประชุมรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น สารสำคัญของหนังสือก็แจ้งว่า

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ดำเนินการยกร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้จัดทำโครงการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมายดังกล่าว โดยการประชุมสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้แก่ **ผู้บริหารท้องถิ่น** หรือ **ข้าราชการส่วนท้องถิ่น** เพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูลประกอบการปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งสามารถแก้ไขข้อจำกัดการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นได้ตามสภาพปัญหาที่แท้จริง.... เพื่อให้โครงการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าว สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและเป็นไปตามเจตนารมณ์ จึงขอความร่วมมือทุกจังหวัด โปรดแจ้งให้องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่ง **ทราบถึงโครงการ และเชิญชวน** ให้เข้าร่วมประชุมรับฟังรายละเอียดและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายตามวันเวลาและสถานที่ที่กำหนดไว้ตามรายละเอียดที่ส่งมาพร้อมนี้.....ฯลฯ (รายละเอียดหนังสือคลิกที่นี่)

ในหนังสือของกรมส่งเสริมฯ เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า กรมส่งเสริมฯ ได้ให้ความสำคัญกับฝ่ายการเมืองมากกว่าฝ่ายข้าราชการประจำ ดังหนังสือที่ระบุให้เชิญผู้บริหารท้องถิ่นเป็นลำดับแรก โดยใช้คำว่า "**หรือ**" ข้าราชการส่วนท้องถิ่น นั่นก็คือ หากผู้บริหารท้องถิ่นไม่สามารถมาได้ถึงจะมอบหมายให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งก็มีได้หมายความว่า เป็นตำแหน่งใด นี่ก็เป็นข้อสังเกตหนึ่งที่เพื่อน ๆ ของพวกเราได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า "**เป็นลูกไม้มหาดไทย**" แบบศรีธนญชัย ทั้งที่ กรมส่งเสริมฯ ก็รู้ ๆ อยู่ว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ปัญหาในการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ๕๕.๕๕ เปอร์เซนต์ ล้วนมีต้นสายปลายเหตุมาจากฝ่ายการเมืองทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการทุจริตการสอบแข่งขัน การทุจริตการบรรจุแต่งตั้ง การเรียกรับเงิน โอน (ย้าย) การกลั่นแกล้งในเรื่องการ โอน (ย้าย) การเลื่อนขั้นเงินเดือน การเลื่อนระดับ ฯลฯ แต่กรมส่งเสริมฯ พอร่างกฎหมายออกมาไม่เพียงแต่คงอำนาจเหนือข้าราชการส่วนท้องถิ่นกดข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตอกย้ำความเป็นข้าราชการชั้นสองยิ่งกว่าเดิมแล้ว ยังใช้ลูกไม้มหาดไทยจัดรับฟังความคิดเห็นจากฝ่ายที่ใช้อำนาจโดยตรงคือ ฝ่ายผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งมีใช้ผู้ถูกกระทำ หรือผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงคือ ฝ่ายข้าราชการประจำ อย่างนี้จะไม่ให้เรียกว่า "ศรีธนญชัย" แล้วจะให้เรียกว่าอย่างไรครับ ในหนังสือฉบับดังกล่าวยังคงใช้คำว่า แจ้งให้ทราบ และเชิญชวน เท่านั้น ก็หมายความว่า ขึ้นอยู่กับอปท. นั้น ๆ ว่า ให้ความสำคัญหรือไม่ หรืออีกนัยหนึ่งก็ไม่สนใจว่า ใครจะมาฟังหรือไม่มาฟังก็สุดแท้แต่ก็ถือว่า กรมส่งเสริมฯ นั้น ได้จัดเวทีให้แล้ว คุณไม่มาเองก็แสดงว่า คุณยอมรับ หรือเมื่อคุณไม่ทักท้วงก็แสดงว่า คุณยอมรับ (นั่งแปลว่ายอมรับ) เช่นเดียวกันกับเหตุผลของศาลโลกที่พิพากษาให้ไทยสูญเสียดินแดนเหนือปราสาทเขาพระวิหารว่า การที่ไทยไม่ทักท้วงแผนที่ที่ฝรั่งเศสทำไว้ก็แสดงว่า ไทยยอมรับ (ทั้ง ๆ ที่ไทยไม่มีความรู้เรื่องแผนที่ ณ เวลานั้นเพียงพอ) ด้วยเหตุนี้ กรมส่งเสริมฯ ก็จะถือว่า อปท. ทั่วประเทศให้ความเห็นชอบแล้ว ก็เป็นความชอบธรรมที่กรมส่งเสริมฯ จะนำร่างฉบับนี้เสนอกรม. ให้ผลึกเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาต่อไป นี่กระมังที่เพื่อนข้าราชการส่วนท้องถิ่นบางท่านได้ให้คำนิยามคำว่า "ลูกไม้มหาดไทย" .

สุดท้าย ฝากถึงเพื่อน ๆ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่ว่าตำแหน่งใดก็ตาม แม้ว่ากรมส่งเสริมฯ จะไม่ระบุว่าเชิญใครบ้างมารับฟังและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ ก็อยากเชิญชวน ข้าราชการส่วนท้องถิ่นทุกตำแหน่ง ทุกอปท. ทั้งเทศบาล อบต. และอบจ. หากกรมส่งเสริมฯ ไปจัดเวทีที่ภูมิภาคใด อยากเชิญชวนให้ท่านปลัดอบจ. ปลัดเทศบาล และปลัดอบต. นำข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ทุกคน ขนมาให้หมดสำนักงาน มาแสดงพลังว่า พวกเราสนใจ พวกเราต้องการเปลี่ยนแปลง พวกเราต้องการเสรีภาพ พวกเราต้องการเป็นตัวของตัวเอง พวกเราต้องการ แก้ไขปัญหาของเราเอง พวกเราต้องการดูแลกันเอง พวกเรามีศักดิ์ศรีไม่ด้อยกว่าข้าราชการกรมส่งเสริมฯ ขอสักวันครับ ขอวันเดียว ขอวันนั้น วันที่กรมส่งเสริมฯ จัดเวที แสดงพลังของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้กรมส่งเสริมฯ ตกใจว่า พวกเราตื่นตัวกันมากขนาดนี้ ให้พวกเราเกรงพวกเราบ้างครับ มิใช่จะสั่งให้ซ้ายหันขวาหันได้ตามใจชอบอีกต่อไป แล้วพบกันที่เวทีรับฟังความเห็นครับ แห่งแรกที่อุดรธานี ๒ มิ.ย. นี้อย่าลืมครับ. **"อนาคตของพวกเราอยู่ในมือของพวกเราเอง อย่าหวังยืมจมูกคนอื่นหายใจ เราต้องใช้จมูกเราหายใจด้วยตนเอง ชัยชนะจึงจะเป็นดังที่พวกเราคาดหวัง"** .

พิพัฒน์ วรสิทธิดำรง

phiphatw@hotmail.com

๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑